

VÉGVIDÉK.

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZMIVELŐDÉSI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 ft. Vidékre 5 ft. 50 kr.

Fél „ 2 „ 50 kr. „ 2 „ 75 „

Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petítor 6 kr. Nyílttéri három hasábos petítor 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

Íróiak mint vidéki felolvasók.

Lapunk egyik régebbi számában már egyszer tüzetes elmélkedésünk tárgyává tettük volt a budapesti írók és művészek amaz ajánlkozását, hogy a vidéki köznevelődési egyesületek kívánságára egyik másik író lerándul és a kívánt szakmából felolvassát tart.

Az írók és művészek társasága által kiküldött bizottság most újabb felhívást bocsátott ki, melyben az októberi körlevél ígéretéhez képest k i l e n e z v e n közreműködő nevét sorolja fel, a kik e terén nagyobb részt már eddig is működtek. Az ismert íróinkból és tudósainkból álló névsor biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a megkereső egyesületek igényei minden tekintetben ki lesznek elégítve s a felolvasók a köznevelődési cél megvalósítására teljes mértékben hivatottak. Ime az ajánlkozott írók jelszei: Asboth János, ifj. Ábrányi Kornél, Balássy Ferencz, dr. Ballagi Aladár, Bánó József, Bánóczy József, Berecz Antal, Berzevics Albert, Bodnár Zsigmond, dr. Csataáry Lajos, dr. Chyzer Kornél, Csiky Kálmán, Csontos János, dr. Dell Adami Rezső, Dobránszky Péter, Dóczy Lajos, Falk Miksa, Fejérpataky László, dr. Fodor József, Frankenburg Adolf, dr. Goldzieher Ignác, György Endre, Győry Vilmos Hatala Péter, Helfy Ignác, dr. Herich Károly, Hoffmann Pál, Jókai Mór, br. Kaas Ivor, Keleti Gusztáv, Komócsy József, Konkoly Thege Miklós, dr. Kőrösi József, Lánzy Gyula, Lóczy Lajos, Matkovics Sándor, dr. Medveczky Frigyes, Mezei Ernő, Molnár Antal, dr. Neményi

Ambrus, Névy László, br. Pasteiner Gyula, dr. Pauer Imre, Pesty Frigyes, br. Padmaniczky Frigyes, Pulszky Ferencz, Pulszky Ágoston, br. Radvánszky Béla, Rakovszky István, dr. Rózsahegy Aladár, dr. Say Mór, dr. Schwarz Gyula, P. Szathmáry Károly, gr. Szécsen Antal, Szilágyi Sándor, dr. Thallóczy Lajos, Torma Károly, Türr István, Vargha Gyula, Vámbéry Armin, dr. Vécey Tamás, Veigelsberg Leo, Visi Imre, gr. Zichy Jenő, Zsigmond Vilmos, Zsilinszky Mihály. stb.

Nem azért közöljük itt ismételve a kitünődő társaság felhívását s az ajánlkozott felolvasók csábító névsorát, hogy tán rögtön kapjunk rajta és utánok: mert hiszen nincs mivel utánuk kapunk; hiszen nincs se köznevelődési se semmiféle egyesületünk, és valóságos tantalusi kinokat állunk ki, hogy ha ilyesmikről olvasunk, hallunk, vagy effélékre gondolunk.

Azaz még ehhez is fér egy két „vajon.“ Magyar értelmiségünknek kétségkívül van egy kis töredéke, a mely öntudatában és érzetében él hivatásának s részint tesz is, részint a viszonyok folytán, a melyeknek nyitárába vagyunk szorítva, épen hivatásának kissé nagyon is lelkiismeretes fölfogásánál fogva, nem látja még az időt elérkezettnek arra nézve, hogy tegyen.

De magyar értelmiségünk jórésze vagy egészen érzéketlen ama kötelesség szeri szerep iránt, a melyet elvállalnia kellene, vagy az eddigi viszonyok mostohasága, az eddigi tapasztalatok lehangoló hatása alatt egészen felhagyott minden jó reményrel.

lású bolgárok közül egy telepet a Duna jobb partján fekvő Branizovában (a mai Kosztolácz) telepített le.

Ebből is kiténik, hogy a XII. században Dél-Magyarország lakói részben bolgárok voltak. Különbözik akkor a Duna jobb partja, a Morava völgye is más néprajzi viszonyokkal bírt, mint jelenleg. A XII. században a Morava völgyén is, hol most Szerbia legvirágzóbb községei találhatók, bolgárok laktak; sőt a mai Belgrád is polgár város volt Árpád idejében, s az volt a XI. század végén is s a magyar írók által Bolgár-Fejérvárnak nevezteték. De nem csak a néprajzi, hanem az akkori politikai viszonyok is nagyon eltértek voltak a későbbiekétől. A Morava völgye azon időben Bolgárországhoz tartozott s Keve vára úgy említették az Árpád-kori okmányokban, mint határvár, mely mellett a Duna túlsó partján Bolgárország kezdődik. Ezen ország Mannel alatt a görög császársághoz tartozott, később azonban ismét függetlenné lett. Imre király volt első ural. kodóink közül, ki Bolgárország ellen hódítólag lépett fel s annak nyugoti részét elfoglalván „Bolgárország királya“ czímet vett fel. E hódítvány főrésze a legvalószínűbben a Kubintól délre eső terület, a Morava völgye volt. Azonban Ivanics bolgár fejedelem nem sokára visszafoglalta az elvett területet s hogy Imre bosszúja ellen pártfogást nyerjen, a római pápához folyamodott s tőle királyi koronát kért, mit ha megnyer, arra kötelezte magát, hogy alattvalóival a katolikus hitre fog térni. A pápa Leo bibornokot küldé Ivanicshoz. A bibornok Magyarországon utazott ke-

S ily viszonyok közt ezt az alkalmat is, hogy az ország legelső írói a vidéki városok művelődésének, szellemi életének előmozdítására ily tömegesen és ily hévvel ajánlkoznak, nem mulaszthatjuk el felhasználni, hogy városunk magyarságát ismételtén figyelmeztessük arra, hogy mint népességünk elsőrangú és par excellence intelligenciája nemcsak arra van hivatva, hogy a társadalmi szellemnek, életnek ó adjon nemesebb irányt és lendületet, hanem hogy mint a magyar nemzeti szellemnek, jellemnek és műveltségnek városunkban egyedül képviselője, iparkodjék ennek a szellemnek érvényt szerezni, törekedjék műveltségével a társadalmi életben tért és állást foglalni.

Azaz tömörüljön és egyesüljön, mert ha oly jelenségek középett, mikor a város polgársága a közélet terén ignorálni kezd bennünket, számunkat, műveltségi és nemzeti súlyunkat, féltlen maradunk: hajtának is arra hogy műveltek vagyunk, nem is, hiszik is, hogy magyarok vagyunk, nem is!

A pancsova kubini ármentesítő és belvizszabályozó társulat mult vasárnap Gromon Dezső kormánybiztos elnöke alatt közgyűlést tartott, a melyen az októberi közgyűlés által fölvenni határozott egy millió kölcsönre nézve elfogadta a hazai takarékpénztár s a kormánybiztosság közt megállapodásra jutott föltételeket és módozatokat. A mint a kölcsön az állami garancia által legközelebb finalizálva lesz, ismét biztos alapot jut a

resztül s a koronát gondosan elrejtve vitte magával. Azonban Imre értesítvén a pápai követ tulajdonképeni szándékáról, őt a kevei várgróf által épen akkor, midőn a nevezett vár alatt a bolgár földre akart áthajózni, elfogatta és sok ideig Kevevárában tartotta.

Keve tehát 1204-ben, midőn ez az esemény történt, várispáni székhely volt, azonban a sajátképeni Kevevármegye csak a XIII. század végén tünik fel határozottabban az okmányokban s ez időtől fogva a XVI. századig állott fenn, midőn a török hódítás teljesen megsemmisítette. Ez eltűnt vármegye a mai Torontál és Temes déli részét, vagyis a volt Német-bánsági ezred területét foglalta magában, tehát Pancsova is hozzá tartozott. Azonban nem lehetett valami népes és gazdag megye, mivel az 1433-iki országgyűlés rendelete szerint csak 100 lovas kellett kiállítania a hadjáratokra, holott voltak vármegyék, melyek 5—600 lovas is szereltek föl.

Kevevár hadászati fontossága főleg Zsigmond óta jelentékeny volt a miatt, hogy az Al-Dunán, Titeltől kezdve le egészen Palánkáig egy helyen sem volt alkalmasabb átkelő, mint itt. Titel és Keve közt ugyanis a Duna balpartját mindenütt széles, ingoványos ártér kíséri, mely az év nagy részében megközelíthetetlen, azonban Keve alatt egy homokos földhát nyomul a Dunához, mely a közlekedést éjszak felé előmozdítja; továbbá ide nyílik a Morava völgye is dél felől, melyen át a legkényelmesebb közlekedési kapu kínálkozik Konstantinápoly felé; végre az is figyelembe veendő, hogy a Duna itt összeszűkül, míg

Hasznos tárcza.

Utazás a Dunán

Pancsovától Szörénytoronyig

I.

Pancsovától Kubinig.

(folytatás.)

Kevevára a honfoglalás kora óta többször említett Magyarországon történetében. Vidéke gyakori háborúk színhelye volt II. Gejza alatt (1141—1161), midőn a szerb fejedelem Csudomil, kit a görög irok Blachinnak neveznek, Mánuel görög császár uralmát lerázzván, a magyar király tenhatósága alá adta magát, kinek ő rokona is volt. Ekkor Mánuel haddal támada meg hazánkat s seregének egy részével Keve vidékét pusztította s Szerbiát mindaddig zaklatta, míg Csudomil a görög uralmat ismét el nem ösmerte. Később, III. István alatt (1161—1173) ismét fontos küzdelmek színhelye volt ez a vidék. Mánuel, a hanyatló Görögbirodalomnak utolsó nagy fejedelme, — ki herkulesi termete, szépsége és vitézsége által igen hasonlított anyai nagyatyjához, Sz. László királyunkhoz, — azon tervet forgatta fejében, hogy birodalmát Sz. István örökségével is növelje. A Száva és Al-Duna vonala iszonyú csaták hevéből lobogott, görög és magyar vak elszántsággal harczolt egymás ellen, míg végre Mánuel kifáradva a küzdelemben, nagy tervéről kénytelen volt lemondani. Ezen hadjárat alatt történt az, hogy a görög császár a Keve vidékén lakó mohamedán val-

társulat anyagi helyzete. S ezzel összefüggőleg a kormánybiztosság működésére s az annak idején ellene feltámadt oppositóra nézve jellemző vonáskép nem tartjuk szükségtelemnek fölemlíteni, hogy Ring E. starcsovai jegyző, a ki annak idején fáradhatlanul újságízkedett az oppositio részéről a fentnevezett gyűlésen bizalmi enunciaiókat tett a jelenlegi kormánybiztosságnak.

Ezzel kapcsolatban fölemlítjük, hogy a töltési munkálatok felülvizsgálata szakadatlanul foly s hogy a kormánybiztosság részéről legújabbán Büchler Bódog áll. folyammérnök és műszaki tanácsos lett megbízva a felülvizsgálattal.

A telepeshelyeken felállítandó állami népisiskolák ügye a ministeriumnál szintén erősen sürgöttetik s — a mint halljuk — Marton János bavanistai áll. tanító már legközelebb át is lesz helyezve valamelyik telepes helyre. A telepeshelyi tanítók remélhetőleg különösen jól lesznek fizetve s vajha csupa derék népoktatókat kapnánk ide, mert hiszen rajtok nagyon fog műlni, hogy a telepítéssel összekapcsolt reményeink valósuljanak.

HELYI HIREK.

* **Ama kiegyezésnek** — mely, a hogy mult számunkban ismertettük, már tényleg létrejött — mintegy szentesítése céljából ma d. u. 3 órakor az „Eisenbahn“ termében „német-magyar“ választógyűlés lesz. A mennyire a hangulatot ismerjük nem igen remélhető, hogy a felállított listán változtatás történjék.

Lapunk mult számának a kiegyezési megálapodásra tett azon megjegyzésére, hogy a kiegyezett párt a bizottságban eddig volt két magyar tag helyébe a magyar értelmiségből egyet se vett fel a candidatioba: — persze nem illékes oldalról — riasztó hűhó és ijesztés esett: hogy hát hogy merjük magunkat ebbe a dologba beleártani. Lapunk alkotmányos törvényeink szárnya alatt városunk társadalmi és közéletében a magyar szellemű művelődés ápolását, a magyar nemzeti szempontok szemmel tartását tüzte ki — azt hisszük — egészen ártatlan feladatául; becsületbeli kötelességünknek tartottuk tehát szemet nem hunyni magyar értelmiségünk mellőzésére olyan döntő mozgalomnál, a mely az általános kibékülést hangoztatja vezérelvül; mellőzésére azon elemnek, a melyre a város anyagi és szellemi érdekéinél fogva egyenesen utalva van, a mely számánál, értelmiségénél és jelleménél fogva a város polgárságának igen tekintélyes s az államesszme nemzeti színezetét első sorban képviselő része, s a mely eddigi minden chauvinismustól tán nagyon is ment magatartásával semmi okot sem szolgáltatott arra, hogy görbe szemmel nézzenek rá, vagy mitöbb, ignorálják.

* **A magyar dalkör** ma d. u. 2 órakor a városház termében tartandó évi közgyűlésére különösen figyelmestetjük az egylet tagjait!

a többi pontokon tág mederrel bír s a szigetek által több ágra oszlik. Kevevár alatt tehát állandó rév volt, melyet a magyar és török hadak gyakran használtak. Hogy többet ne említsünk, Hunyady János is itt kelt át seregével 1443-iki diós hadjárata, midőn a török felett 5 nagy diadalt aratott.

Azonban épen ezen földrajzi fekvés folytán Keve vára a legvadabb rombolások színhelyévé lett, minek folytán a megrémült lakosok biztosabb vidékekre vándoroltak. Részünkről ezen körülménynek és nem a túlnépesedésnek tulajdonítjuk azon kivándorlást, mely már Zsigmond korában megkezdődött, midőn ugyanis Keve város lakóinak egy része a Csepelszigetre telepedett le s ott egy községet alkotott, mely előbb Kis-Kevének, később pedig Rác-Kevének nevezetett.

1552-ben Temesvár s vele együtt egész Dél-Magyarország a török kezébe került s csak 1717-ben szabadult fel az idegen járom alól. A török uralom s az azt megelőző háborúk alatt Keveváranak vidéke inséges, néptelen állapotba süllyedt. Az egykor virágzó magyar községek elenyésztek, lakosai kiirtattak, vagy kivándoroltak. A dús rónaság, mely jelenleg hazánk legtermékenyebb vidékét képezi, a felmentés után egy nyomorult sivataghoz hasonlított, melyen napi járó földre talált a vándor egy-egy szegény falucska, melynek sárkunyhóiban a szerb és oláh parasztok inségesen s műveletlenségben sinlődtek. Legnagyobb községek voltak e vidéken Pancsova és Kubin. Rongyos, néptelen falucska volt mind-

* **A helybeli izr. nőegylet** is rendez február hóban saját alapja javára alkalmasint a Weifert-féle helyiségben — tánevigalmat. A vigalom napja eddig még nines biztosan megállapítva.

* **A vereskeresztgyuleti táncmulatság**, a mely esztörtök folyt le a Weifert-féle sörházban az idén nem volt oly látogatott, mint az előbbi években. Azért eléggé válogatott volt a közönsége s az Urbanek-féle zenekar mellet a kellő animó se hiányzott. A tombola különös élénkséggel és derült kedélyességgel játszódtott le. Az est anyagi jövedelme különben meglehetősen volt; befolyt 310 frt. 10 kr., kiadott 94 frt., tisztajövedelem tehát: 216 frt. 10 kr. Felülfizettek: Jagodits Sándor 2 frt., Fischgrund Adolf 2 frt., Csuresin & Stojanovics 5 frt., Kutlány János 5 frt., idősb. Wittigslager Károly 2 frt., Andrejovich Antal 1 frt., Wucskovits Katalin 1 frt., Kransevits Mihály 3 frt., Kransevits Athanasz 1 frt., Golub Alajos 2 frt., Christian Antal polgármester 4 frt., Voltmann Ede 2 frt., Ditz János 10 frt., Panits 2 frt., Graff Erzsébet 4 frt., Graff János 2 frt., Adamovits Glisa 2 frt., Graff Vilmos 3 frt., Bauer Ferencz 2 frt., Christian Alajos 1 frt., Drágon János 1 frt., Nikolits Nikola 2 frt., Weifert Ignác 9 frt., Bachmann Antal 3 frt., Radda Ferencz 1 frt., Huber János 2 frt., Gramberg Ferdinand 3 frt., Stagelschmidt János 4 frt., Radda Frigyes 2 frt., Obradovits Stojko 1 frt., Ludvig adótárnok 1 frt., Braun Vilmos 1 frt., Dr. Radda Ignác 4 frt., Schetinszky 1 frt., May Márk 2 frt., Spirta Döme 3 frt., Milutinovits G. Döme 1 frt., Juhász József 1 frt., Káldy mérnök 1 frt., Gromon Dezső Ö-Méltósága 9 frt., Dr. Schaffer Adolf 1 frt., Mikovini Pál 1 frt., Fischer András 5 frt., Bully Armin 1 frt., Frits Fülöp 2 frt., ifjabb Wittigslager Károly 1 frt. A sorsjátékhoz ajándékozta: Christian Antalné 1 virágtartót, Kransevits Athanasz 1 lámpát és egy gyümölestálcát, Roth Gergelyné egy virágédnyet, Graff Wilmosné 2 gyümölcsös tálat zöld üvegből, Bachmann Antalné 1 dohány-szelencét, Fábri ezükrász 1 dobozt, Radda Adamné 2 virágtartót, Körmenyiné 1 gyümölcsös kosarat, Dr. Berliner Gusztávné 2 virágtartót, 1 ezükoreszét és 1 hamutartót, Fischgrund Adolfné kézimunkakészítményt, Radda Teréz egy művészies virágcsokrot, May Markné 1 írószert és 2 sótarót, Zimmerer Nelli 1 pár fűfüggőt, Spitzer Antalné 2 szivartokot, 1 levéltartót és 1 fogpiszkálót tokkal, Wiszhammer M. 2 óratartót és egy bohócz-tárgyat, Juhász Józsi 1 hamutartót. A szives a dakozóknak az egyleti választmány e helyt meleg köszönetet mond.

* **Kettősált** arrangiroznak az idén a Weifert sörházbeli törzsvendégek. Az első febr. 9-én, a második febr. 23-án tartatik meg; mindkettő zártkörű lesz, a meghívók már szétküldettek. Jegyek mindkét bárra szólnak, egyre szóló nem adatik ki. A jegy ára (mindkettőre) 2 frt., családnak 4 frt. Kaphatók Golub A. és Weriga Giga kereskedéseiben. Rendező Wucskovics úr, a ki az eddigieket kiváló sikerrel arrangirozta.

* **Meghalt** La k n e r János háztulajdonos, és hentes, élete 55 évében f. h. 22-én. A derék polgárt számu család siratja.

* **Magyar műkedvelői előadás.** Az áll. polgáriiskola febr. 16-án tartja meg a Trombitasermében hangversenyét, a melyen a „Piros bugyellár“ fogják előadni ismert legjobb ma-

kettő. Amaz az 1717-iki összeírás szerint 70, emez pedig csak 50 házból állott.

Ma már népes, virágzó város mindakettő. S az egész Maros-Duna között gazdag városok és falvak borítják. Ámde hol állanánk ma, ha nem történt volna mindaz, mi az 1717-iki látványt okozta?

Valóban elmondhatjuk, hogy a török hadjáratok s a török uralom kora legalább háromszáz évvel visszavetették Magyarországot a fejlődés, művelődés útján.

S ezt feledni látszanak azon nyugoti írók, kik még ma is elfogultan s kiesnylőleg vélekednek felőlünk.

Kiss L.

Gidófalvi Jancsó Pál végrendelete.

Hogy ki volt Gidófalvi Jancsó Pál és hogy minő jelentéssel bírt személye a színészetre, azt méltatni annak lesz kötelessége, a ki a magyar színészet keletkezését és fejlődését fogja tanulmányozás tárgyává tenni. Ötven évvel ezelőtt működött e jeles komikus a magyar Thália anyatep-temben, a mely akkor még kincses Kolozsvárban. Uttörő volt e nagytehetségű komikus egy Szerdahelyivel Szentpéterivel egy Nééb Máriával, kik ma rég ninesenek többé. Csak lelkük él az utódok előtt világitó Pháros gyanánt biztatva az ifju nemzedéket kitarásra, és azok példája követésére, kik a polit. élet tespedése közepett sem csüggedtek el soha. Magától értetődik: hogy ily kor-

gyar műkedvelőink. A próbák s előkészületek nagyban folynak s a bizottság tevékenyen működik, hogy ez estély kiváló élvezetet szerezzen a közönségnek.

* **Dalestély.** A helyb. magyar dalkör febr. 3-án a Weifert féle sörház helyiségeiben tánczezel és sorsjátékkal egybekötött dalestélyt ad. A sorsjáték céljára felajánlott nyereménytárgyakat a rendezőség köszönettel fogad el.

* **Az 1885. orsz. kiállítás** a helybeli reálgymnasium is részt vesz; Körmeny és Szirtes tanárok szabadkézi és ábrázolómértani rajzok, Láng János tanár pedig egy saját találmányu grammatikai térkép kiállításával.

* **102 éves asszony** halt meg a héten városunkban. Todjer Mitranak hívták s kedden temették el.

* **A Florián szobor** karját — a hogy a vizsgálat kiderítette — a helybeli huszárszázadból való legények vágták le.

* **A selyemtenyészés** emeléséről szóló költségvetési fejezet tárgyalásakor a jan. 22-ik képviselőházi ülésben Szecsenyi Pál gr. miniszter nagy elismeréssel szolt Bezerédy Pál kormánybiztosról: Nagy szerenésje a selyemtenyészés ügyének, hogy oly lelkes és szakértő egyén kezébe került, mint a milyent már akkor, midőn szoló a tárczát átvette, a miniszterium által kiküldött Bezerédy Pálban talált. (Éljenzés). Még nagyobb köszönettel tartozik azoknak, kik a kormány ezen meghatározottját támogatják. Mert ezen támogatás által lehetett elérni pl. azt, hogy az idén, midőn a selyem ára hosszú évek, tán 25—30 év óta a legalacsonyabb árakat mutatta, az ennek dacára a magyar selymet Lyonban 5 frankkal drágábban adtuk el kilonként, mint a hogy eladták az olasz selymet. Az 1883-ki selyemgubó-termelésünk eredménye tiszta selyemben 5—6000 kiló közt van és ebből 2600 kilo már eladatott Lyonban 5 frankkal drágábban, mint a milyenek a rendes árak. A selyemnek most jegyzett ára 50—52 frt és mi 55-ön adtuk el. Az előbbi években a legmagasabb ár, a melyet fizettek 110, 120 frt volt és mind a mellett, hogy az idén igen csekély ára van a selyemnek, az előirányzott bevételi összeg befolyik és azon összeg, melyet az országgyűlés a selyemtenyészés emelésére áldoz, 10—12,000 frtnál nagyobb lesz. Összeköttetéseink és azon nagy segítség, a melyet a kormány meghatalmazottja Bezerédy Pál szerzett, tették ezen kedvező eredményt lehetővé. Fel is használja a miniszter az alkalmat, hogy azon nemes férfinak, zákonyi Ritter Vilmosnak, a ki ezen magyar iparágat oly erősen támogatja és az összeköttetésekét a külföldi piacokon részünkre megszerezte, e helyen is meleg köszönetet mondjon és felkérje a házat arra a figyelemre, a melyet ő részünkről méltán megkövetelhet.

* **Tolmácsállomás** rendszeresítettik a német nyelvre a helybeli törvényszéknél. Pályázati határidő febr. 8-a.

* **69 kilogrammos halat** (harsát) fogtak halászaink a héten a Dunában, a melyet aztán egy verseczi kereskedő vett meg.

* **Csángóbált** tartottak a minap a gyurgyevói csángók, a melyben a telepítési tisztviselők is részt vettek.

* **Ló-árverés.** A somogy megyei gazdasági egyesület folyó évi márczius hó 21-én és folyta-

ban csak is a komikum járta; hiszen szomorkodni valót a mindennap is nyújtott eleget. Ily irányban működött a mi Jancsónk is, kinek végrendeletét legitt közöljük:

„Fiaim! A világ vége kezdődik, azon poharak, a melyekkel veletek együtt marokban fogva vitézül harczoltam, s titeket szüntelen comman- diroztam, magam is veletek hasonlót cselekedtem, kiürültek; az a drága feje, de nevezetesebben ezen utolsó berekesztő fojtás, czigány-nadrág szinü — o! milyen jó liqueur! — kiszáradott már, én is élni tovább — nem akarok, de érzem is, hogy fejem szédelegvén és arezám is pirosodván — a mint a tiétek is — sokáig talpon nem maradhatok, hanem bé kelletik hunynom szememet: oda is vagyok, Pista is vagyok, benne is vagyok, ti pedig még csak Pistácskák vagytok. Igyekezzetek; hogy az én nyomdokaimat kövessétek. Utolsó akaratomat, fiaim! gondolom, teljesítitek és apátok iránt illő respectussal viseltetni fogtok mostani elhalásom után is. Azért hát édes fiaim! a következő Testamentumot hallgassátok és teljesítsétek.

„Én, Gidófalvi Jancsó Pál, a boros-jenői territoriumnak föllekipásztora, több uradalmaknak, u. m. Májosfalva, Gömböczberek, Sonkalaka, Biszopataka, Oldalosmező, Kocsenyavölgy örökös ura, a Káposzta és ahoz tartozó czikai praediummal in defessus usurpatora, a törösökös Kálai familia sóskutjának föfelvigyázója, a koronkai Tholdalagikertnek hajdani vinczellérje és gyepplanirozója etc. etc. síma fővel, senkinek erőltetéséből, hanem önkéntes akaratomból, hírem nélkül, teli

tólag Kaposvárott loárverést rendez, melyen a legjobb istállókból eredő s kivitelre is alkalmas mintegy 300—400 darab hámos és nyergeslő fog elárvereztetni. A bejelentett lovak jegyzéke febr. hónapban fog megjelenni s kívánatra bérmentve fog megküldetni. A bizottság tagjai az érkező vevőket a pályaudvarban fogják várni s elhelyezésükről gondoskodnak. A bizottság minden felvilágosítással szolgál s lakásokról — megrendelésre — eleve is gondoskodik. Levelek a loárverési bizottság irodájához Kaposvárott (gr. Somsich Imre-féle ház 1. emelet) intézendők. Már három éven át a legkifünőbb eredményt mutatta fel a loárverés; mellyel ugy az eladó lótulajdonos mint a vevő teljesen kielégítve lettek. Figyelmebe ajánljuk az árverést megyénk közönségének.

* **A budapesti csángó-magyar egyesület** igazgatósága hetfén Somssich Pál elnöklété alatt ülést tartott, melyen jelen voltak: Kerkapoly Károly, Szilágyi Dezső, Kamermayer Károly, Királyi Pál, Horváth Gyula, báró Prónay Gábor, Hoitsy Pál, Ugron Gábor, Sztupa György és László Mihály. Az ülés megnyitása után elnök bemutatta a pénztárnok számadásait, melyek a felügyelő bizottságnak adattak ki megvizsgálás végett. Bejelentette továbbá, hogy Gömör Antal Bécsből az egyesület tagjai sorába lépett, és hogy a közlekedési miniszter az egyesület részére a portómentes levelezési kedvezményt nem adta meg. Ezután felolvastott Kelemen Ferencz projekti tanítónak segélykérés czéljából az egyesülethez intézett levele, valamint Láng Károly református lelkésznek kisérvő sorai, melyben a levélben elpanaszoltak valóságát bizonyítja. — Az elnökség megbízott, hogy a nevezettekéről szerzendő információ után, Kelemen belátása szerinti segélyben részesítse. Hosszabb eszmecsereket keltett Tomka Károly andrásfalvi ref. lelkész levele, melyben tudatja, hogy 70 család utkészen várja a tavaszi, hogy Magyarországra indulhasson. A férfiak már február végén, vagy legkésőbb márczius elején utnak indulnak kocsin, nehogy az itteni földosztásból kimaradjanak; a nők és gyermekek pedig a „bagázsival“ együtt várják a gözöst. Kéri a csángó-egyesület bizottságát, hogy a betelepülöket ugy a maga részéről, mint a kormánytól támogatni sziveskedjék. Végül a saját sanyaru helyzetét festve, miután híveinek nagy része már beköltözött, a még kiun levő töredék pedig 10 tagból álló családját fenn nem tarthatja, kéri az egyesületet, hogy őt és tanítóját segélyben reszesítse. Kamermayer, Kerkapoly, Szilágyi és Ugron hozzászólásai után az igazgatóság abban állapodott meg, hogy Tomka levelét az ahhoz mellékelt s Pancsováról küldött levéllel együtt, melyben Nagygyörgyfalva le van rajzolva, a kormányhoz fölterjeszti. Azonfeül Tomkával tudatni fogják, hogy a betelepülni szándékozók részére jelenleg nincs föld s mindaddig, míg a kormány biztos helyet nem mutat ki a települőknek, az egyesület beszállításukról nem gondoskodhatik. A lelkész részére 100, a tanító részére pedig 50 frt. segélyt szavazott meg az igazgatóság. Végül a pénztárnok jelentette, hogy a múlt ülés óta 430 frt. gyűlt be s ezzel az ülés véget ért.

VIDÉKRŐL.

A „Délmagyarországi Lapok“ e Temesvárt megjelénő napilap ezután hetenkint

pohárral kezemben, frís menyecskevel ölemben, — — — akarom, hagyom s lelketekre kötöm:

„1-ször. Behunyán szememet, piros borban mossatok meg, az ajkaimat champagnerrel illeszések, pergelt májos szagával füstüljétek, sarju koporsóba fektessetek, szép leány derekáját alám tegyétek, a fejem alá párnának turósbélest, a két könyököm alá sóskáposzta töltelékét helyeztessetek; gyertya helyett kolbász májos, tartó helyett kanesó, állam felkötője gyöngyöshurka, ajakomra gyapot helyett bélpecsenye, talpom alatt czőkös cipő legyen, szemfedélnek két füstös szalonna elég lesz.

„2-szor. Temetési pompám ily renddel legyen. Elül vigyenek egy nyers kolbászt, májost, kitetszőleg fenn tartva, kövesse a korcsmárosok czéhe. Keservesek legyenek a kolozsvári almuáruló kofák és kenyérsütők. Pap legyen: tiszteletes Kettner Gottlieb, cum assistense caplanio Murás Pista, és Wenner Sámuel. kántor legyen Wagner Fridrich ur, testvívők a korcsolyások.

A keserves-vezetők pedig: Fodornának Nagy György, Évának Gyulai Antal, a ki a koporsó szegét és vaskarikát maga csinálja, Lászlónának Szöcs József, Fontiknának Szentgyörgyi Mihály, Biró Perzsinek Farkas József, Madarasinának Kovács Zsigmond, Nagy Pálnának Tellman József, Kormos Borisnak Szentpéteri Imrus, Sebesinének Szentpéteri Antti.

Temetési rendreügyelő: Szentpéteri Lukács.

Sírásó: Ditrich Samu az inasaival.

Alamizsnát osztogatók az elhunyt lelkek üdvösségeért: Incze István és Kézmárki Samu.

egyszer és pedig minden csütörtökön: „Délmagyarországi tanügyi Lapok“ cím alatt nevelés- és oktatási ügyeket közlend. Ezáltal nemcsak Délmagyarországi tanítósága, hanem valamennyi iskolai tényező, mint: iskolai hatóságok, tantestületek és a szülői ház összekötésébe jönnek azért, hogy a kitűzött czél: a népnevelési ügy előmozdítása minél jobban és hathatósabban lehetővé tétessenek.

A „Délmagyarországi tanügyi Lapok“ valamennyi iskolai ügyet nagy figyelemmel kísérend, s a jót közölni és ajánlani, a rosszat és károsat pedig kiirtani törekedik.

Ezen rövid program előbeocsátásával tiszteletteljesen fordul a tisztelt kartársak- és iskolabarátokhoz azon kérelemmel: sziveskedjenek előforduló iskolai ügyeket, iskolaszéki és tanítógyűlési vagy értekezleti jelentéseket, az irodalmi és tanszeri téren észlelt javításokat és újításokat, (új művek és tanszerek) és más ilyenmit, a nevelés- és tanítási ügyre vonatkozó közleményeket a lapban való közlés végett beküldeni, hogy ilykép valamennyi tanügyi tényező folyvást érintkezésben tartathassék azon hazafias törekvés- és működésről, mely oda irányul s zászlójára írta e szavakat: „E m e l j ü k a n é p n e v e l é s e t, m e r t e z á l t a l e m e l j ü k e d e s h a z a n k n a k j ö l é t é t m i n d e n t e k i n t e t b e n i s“, s a k i a z t t e s z i, v a l ó d i é s i g a z i h a z a f i! A tanügyi lapok rovatvezetője. S c h a r f f e r K a r o l y i i s k. igazgató.

UJDONSÁGOK.

Dr. Rosenberg Gyula párbajügyében a temesv. törvényszék f. h. 22-én a következőkép ítelt: Dr. Rosenberg Gyula 27 éves, izraelita, nőfien budapesti ügyvéd, vagyonnal bír, feddhetlen előéletű, a bünyenyítő törvénykönyv 298. §-ába ütköző halálos kimeneteli párvialdal vétségében bűnösnek, vétésnek nyilvánítatik és e miatt ugyanesak a büntető törvénykönyv 298. §-a 3-ik bekezdésének rendelkezéséhez képest két évi államfogházra íteltetik. Egyben a bünyvadi eljárási költségek az ítélet jogerejétől számíva 15 nap alatt, különbeni végrehajtás terhe alatti megfizetésében, valamint a tartási költségek szabályszerinti megfizetésében elmarasztaltatik. Az itt létező pisztolyok a kir. ügyészségnek szabályszerinti eljárás végett átadatnak. Jelen ítélet kihirdetése után az elnök az indokokat foglalja össze. Ugy a kir. ügyészség mint a védelem felebbezést jelentett be. Az ítéletet a közönség éljenzéssel fogadta.

A rémregény hőse, Spang Hugó, bécsi börtönében versirással tölti idejét. Mint mondják, bizonyos ügyességet nem lehet elvitatni verseitől, melyek még arról is tanúskodnak, hogy Schenk behatóan foglalkozott bölcsészeti munkák olvasásával. Elkövetet bünteteiről cinikus dicsékvéssel beszél s kérte, engedjék meg, hogy megírassa életrajzát, nagyon érdekes könyv lesz és szépen fog jövedelmezni nejének. A gonosztevő multjából mindig újabb, sajátos részletek derülnek ki. Egy hírlapíró, hivatkozva több katonatisztre, elbeszéli, hogy a boszniai hadjárat idején Schenk Hugó mint „marquis Hugo de Sene“ Dorventben időzött s a legelőbbskelő társaság gyűlt mindig össze lakásán, a főbb rangu tiszték is rendes vendégei voltak. Előkelő modora, sokoldalú ismeretei miatt mindeaki kedvelte. Nem voltak

Trauermarsot fujja Mátéfi Dániel, végtére a sokaságot rekesszék be a lámpásos fattyuk éljen, vivát kiáltásokkal!

Kriptám legyen a Wesselényi Farkas pincezéje. (Báró Wesselényi borai igen híresek.)

Halotti beszédet mondja a foltos kántor, a kit felváltson Hadadi Zsigmond.

Bücszató legyen a veres kádár.

Salvet fogjon löni Winterling Theophrastus. **Hátrahagyott vagyonommal ez a rendelkezésem:**

„Pia fundatioul hagyok a Salamon-templomnak és az abban szolgáló vestalis szűznek, hogy osszák fel 999 denárt.

A szebeni gyermek-kotyetznek*) (Transament), hol magannak is egy néhány eleven gyönyörűségek vannak, 66 denárt.

„Fekvő jószágaim közül 1-o a tükröskémet Szentgyörgyinek, 2-o az astoriumomat (vukli égőtő) Szótsnek, 3-o a juchten stiblimet Nagy Györgynek, 4-o ezüst lánczos köpenyemet Mátéfi Dánnak, 5-o mindennemű réz és vas edényeimet Gyulai Antalnak, 6-o a szürke kalapomat Wenzer Samunak, 7-o a zsoláros könyvemet és fa-pisztolyomat Wagner Friedrichnek, 8-o a lámpásomat Kettner Gottlibusnak, 9-o a pugyillarissomat Szentpéteri Imrusnak, 10-o a veres nyakravalómat Szentpéteri Antalnak, 11-o a rongyos nadrágomat Farkasnak, 12-o a parókámat Ince Pistának, 13-o az almáriumomat Szentpéteri Lukácsnak, 14-o a pálezámat Kovács Zsigmondnak, 15-o a kis pi-

*) A székelyeknél: kortrecz.

tisztában, miféle nemzetbeli, mert oroszul, franciául, németül, lengyelül egyaránt folyékonyan beszélt; ő maga azt sejtette, hogy francia. Társalgása komoly volt, de bizonyos fölnyúl szerette emlegetni szerelmi kalandjait, a világ minden részében tett utazásait és párbajait; legtöbb időt szentelt a céllövöldözésre s a pisztolylövésben való ügyessége bámulatos volt. Gyakran kártyáztak nála s ő mindig nyert, még pedig jelentékeny összegeket, mignem egy este K. százados megleste és rajta kapta a hamis játékon, rárohant, areul ütötte s a többiek közbelépése nélkül talán meg is fojtotta volna. A lelécszott iparlovag „elégítelt“ emlegetett, a tiszték mindnyájan készültek is rá, de másnap reggel a marquis urnak hült helyét találták s hátrahagyott levelét kapták, melyben azt írta, hogy ő, ki a madarat röptiben lövi le, nem vivhat, az ő életére pedig más tart számot. Ezzel igazat mondott, mert az ő élete a bakóé.

Jó tanácsokat adott Trefort Ágoston közoktatásügyi miniszter az orthodox zsidók küldöttségének, mely egy kérvény átnyújtása végett tiszteletgett. Az orthodoxok e kérvényben a haladó-párti zsidók minapi fölterjesztését cáfolgatják, két felekezetről beszélnek s hangsúlyozzák, hogy semmi hatalom sem terelheti őket vallási álláspontjukról, a miniszterben pedig biznak, hogy nem fogja vallásukat érinteni. Trefort miniszter, a küldöttség üdvözlő beszédére hosszabban felelt s figyelmeztette őket, hogy hitközségi dolgaik a legnagyobb rendtelenségben vannak, pedig a jogokkal kötelességek is járnak. A miniszter három fődolgot kívánt: hogy rendszeren vezessék az anyakönyveket, mert most van rá példa, hogy másfél ezer lélekből álló hitközségben senki sincs az anyakönyvbe bejegyezve; másodsor, a hol rendes iskolák nincsen, küldjék gyermekeiket a közös iskolába és végre szükséges, hogy rabbijaiak kvalifikált emberek legyenek, ne csak a héber dolgokat ismerjék, hanem, mint a többi felekezet papjai, iskolázott, művelt férfiak legyenek. A talmud-thora iskolákat ugy kell rendezni, hogy oda ne vegyenek fel kis gyermekeket, kiket aztán minden iskolázástól elvonnak oly ürügy alatt, hogy a talmud-thorába járnak. Hogy megszűnjék az ellenséges szellem a zsidóság irányában, annak egyik biztos eszköze az, hogy közlekedjenek a keresztyén népeességhez a társadalom minden foglalatosságában; azt a jó tanácsot adja nekik, neveljék gyermekeiket mesterségekre, földművelésre is. Ha képződnek, fejlődnek, az előítéletek meg fognak szűnni. A küldöttség tagjai megköszönték a szives fogadást és megéljenzették a miniszter szavait. Kívánjuk hogy kövessék is.

A horváth tartománygyűlést a benne lejtátszott hallatlan botrányok folytán a király f. h. 19-én feloszlatta.

Majláth gyilkosait a m. kir. kuria jan. 19-én hozott ítéletében kétél általi halálra ítélte. A büntetés először Spanga Pálon, másodsor Pitély Mihályon s harmadik sorban, mint a legsúlyosabb bünteteesen, a ki a gyilkosságra felbujtogatta a többi, Berecz Jánoson hajtatik végre.

HIRDETMÉNY.

A törvényhatósági bizottságnak az 1870 évi XLII. t. cz. 28 és 29 §§. ai értelmében leendő kiégesztése végett a f. hó

pámat az Archivumnak, 16-o az innepnap kaputomat Telmán Józsefnek, 17-o a zöld korsómat, mosdótálat, suvikszos csupromat a kefékkel együtt Muró Pistának, 18-o az ágyfámat és pokróczomat Ditrich Samuelnek, 19-o a messzelátó perspectivámat Winterlingnek, — a többi felett pedig pofozódnak.

Epitaphiumom ez legyen:

„Megállj itt utazó, lásd ez a kő nem só,

A miből én ittam, az ugyan nagy korsó.

Ez oka holtomnak, nem az órjás borsó,

Noha forognék én most is mint az orsó.

Míg éltem ha nem is voltam egy nagy császár,

Legalába voltam ám egy derék bor csiszár;

Mikor jól ihattam, voltam egy nagy Szótár,

Okosan beszéltem, nem kellett Zsolár.

Ha akarod tudni, itt fekszik Jancsó Pál.

Gidófalvi voltam, a mit nem is tudtál.

Sokszor volt előttem a káposztás ón tál,

Eftem is, ittam is, s maradtam Jancsó Pál.

Éltem háromszor husz s még három esztendőt,

De rám tett a halál egy borbándi fedőt.

Tanuld hát használni jelenvaló üdöd!

„Signatum in Dominió Farkasverem, decima quin-

ta mensis

Martii Anno Millesimo nyolecz száz vigesimo tertio

Gidófalvi Jancsó Pál m. pr.“

(Jancsó egykoruja és barátja gyűjteményéből.)

Közli

Jakab Elek.

4-én 1 sz. a kelt közgyűlési határozat alapján a kiegészítő, illetve pótválasztás 1884 évi február hó 3-án fog, még pedig az első választó kerületre nézve a városi tanács teremben, a második választó kerületre nézve ellenben az alsó városi szerbközségi iskolában (starecsovi úton) megejteni.

Új, az az 6 évre 16 bizottsági tag lesz választandó, mely számból a fennebbi törvény 26 § a szerint a választó kerületek mindegyikére 8 esik.

Pótválasztás utján ellenben az I választó kerületben 1 és a II kerületben 2 bizottsági tag lesz 3 évre választandó.

A törvényhatóságok rendezéséről szóló törvény 35 § ához képest mindkét választó kerületben a választás reggeli 8 órakor fog megújítani ésesti 6 órakor befejezteni.

A választás az 187 évi XLII t. cz. 33 § a szerint személyesen beadandó szavazatlappal fog történni.

Végül — figyelemmel a sokszor hivatkozott törvény 30 § ára közzétételük, hogy az 1884 évre szóló virilisek névjegyzéke a legutóbb történt összeállítás s jóváhagyás szerint a következő legtöbb adót fizetőket tartalmazza: Poppovits A. E. Weifert Hugo, Weisz Henrik, May Márk, Graff V. Armin, Csursin Wásza, Krancsevics Athán, Knotz Adolf, Rehák Lukács, Dragicsevics Lázár, Gramberg Nándor, Weifert Ignác, Manno György, Gramberg Adolf, Radda J. Mihály, Fischer András, Prohaszka Péter, Zsivanovics Proka, Panajoth Pál, Kohn Mór, Rieger Ignác, Vaszilyevics Szilárd, Bachmann Antal, Heiser József, Nikolits Bogolyub, Graff János Pál, Dr. Gadyanszky Lyubomir, Bauer Ferencz, Krancsevics Mihály, Wittig-schlager Károly, Wiedmann Mihály, Fischgrund Adolf, Pollatschek Lajos, és Weifert Gusztáv.

Kelt Pancsován t. város tanácsánál 1884 évi január hó 5-én

Chrisztian A.
polgármester.

HIRDETMÉNY.

A nagyméltóságú kir. pénzügyminis-
terumnak 1883. évi november hó 1. jén, 64.042.
sz. a. kelt rendelete folytán a következő e-
gyenes adókra vonatkozó bevallások a városi
adóhivatalnál adandók át és pedig:

1. Az 1884. évi január 15-ig bevallan-
dók a kereset adó III. és IV. osztálya, a
tőkekamat és járadékadó, illetve Pancsován
ezen adókat helyettesítő jövedelmi adó alá
tartozó jövedelmek.

2. 1884. január havában bevallandók
az általános jövedelmi pótdóról szóló 1885.
évi XLVII t. cz. 4. §, 6. pontjában említett,
ezen adó nem kivételénél tekintetbe veendő
adóssági kamatösszegek. Ezen vallomásokban
előforduló oly kölcsönökre nézve, melyeket
a vallomástevő adózó hiteltulajtonnal foglalkozó
pénzügyintézetektől vett fel, a vallomás jegyzet-
rovatában kitüntetendő azon összeg, mely az
eredetileg kölcsön vett és bizonyos évek a-
latt törlesztendő tőke összeg után a kötvény-
ben megállapított kamatláb szerint kamat
gyanánt egy évre esik.

3. 1884. február havában tartoznak a
hadmentességi díjról szóló 1880. évi XXVII
t. cz. 13-§-ának 8. pontjában említett véd-
kötelesek, — kiknek a törvény 2. §-ának
értelmében hadmentességi díjfizetési kötele-
zettségük 1884. évben még tart, a városi
adóhivatalnál az e czélra ugyanott nyerendő
nyomatványon bejelenteni:

- neveliket és polgári állásukat,
- lakásukat,
- azon sorozó járás, illetőleg azon köz-
ség nevét, melyben a törvény 1. §-ában fel-
sorolt okok valamelyikéből ja hadi vagy
honvédségbeli szolgálat alól mentesek,
- azon évet, melytől fogva a fölmentés
számítandó és

e) a reájuk, esetleg azon családfőre,
kinek családjához tartoznak, a megelőző év-
ben állandó lakhelyükön, esetleg más köz-
ségben is kivett egyenes államadó összegét
kimutatni. Ezeket kivül:

f) azon védkötelesek, kiknek hadmen-
tességi díját a törvény 11. § értelmében a
családfő fizeti, a családfő nevét és megelőző
évi adóját,

g) azon védkötelesek, kiknek hadmen-
tességi díját az ugyanazon törvény 11. §-ér-
telmében a munkaadó fizeti, — a munkaadó
nevét és lakását bejelenteni.

Ha a munkaadó személyében azon idő a-
latt, mely a bejelentés beadása és a díj
esedékességének napja (1884. évi október
hó 1-ső napja) között lefolyt, változás állott
be, ezen változást a védköteles ott, hol az
első bejelentést tette szintén bejelenteni köteles.
Azon védkötelesek, kik állandó lakhe-
lyükön kivül adóval megróva nincsenek, meg-
engedtetik, hogy azok a községi előjáróság
előtt megjelenvén, vallomásukat ugyanott toll-
ba mondassák.

4. 1884. évi márczius 15—30-iki idő-
ben bevallandók a nyilvános számadásra kö-
telezett vállalatok és egyletek adó alá tar-
tozó jövedelmek.

5. A pénzügyintézetek kötelesek az 1883.
évi VII. t. cz. értelmében a náluk elhelye-
zett tőkékől folyó kamatjövedelmek összegét
és pedig:

a) a kifizetett kamatok összegét a 1884.
évi márczius, június, szeptember és december
havának utolsó napján.

b) a tőkésített kamatok összegét fél-
évenként, és pedig 1884. évben január és
július havának utolsó napján a kir. adóhi-
vatalnak kimutatni és az ezen kamatok után
járó adókat egyidejűleg beszedtetni.

6. 1884 évi június havában benyújtandók:
a) a vadászatra használható lőfegyve-
rek iránti bejelentések a városi adóhivatalnál,
b) a vadászati jegy iránti bejelentések
a városi polgármesternél.

Pancsován, 1883. évi december
hó 1.-én.

Chrisztian A.,
polgármester.

Felelős szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: **Dr. Fináczy Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „Beck & Koszanics“ czég.

HIRDETÉSEK.

1297 szám
1883.

Árverési hirdetmény.

Alúlirott kiküldött végrehajtó az 1881-ik
évi LX. t. cz. 102-§. a értelmében ezennel
közölni teszi, hogy az antalfalvai kir. jbi-
roság 1050/83. számú végzése által **Linder
Ede ügyvéd** antalfalvai lakos végrehajtató
javára Voltsek férj. Boleráczki Eva Ludvigs-
dorfi lakos ellen 200 frt. tőke 1883 évi
Július hó 7-ik napjától számitandó 6% ka-
matai és eddig összesen 47 frt. 60 kr. per-
költség követelés erejéig elrendelt kielégítési
végrehajtás alkalmával bíróság le foglalt
Voltsek Adám, Ludvigsdorfi lakosnak, ennek
a ludvigsdorfi 637 lapszámú tjkönyvben
foglalt ingatlanokra végrehajtási zálog jogilag
bekebelezett o. ért. 300 frt. tőke azután
1875 évi január hó 15 diktől járó 6% kamatai
továbbá 20 frt. perbeli 30 frt. 75 kr. vég-
rehajt. és ismét 14 frt. 50 krból álló kint
lévő követelése nyilvános árverés utján el-
adatnak.

Mely árverésnek a 1297/1883 sz. kikül-
dést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis
Lajosfalvai községben leendő eszközzésére
1884 január hó 30-ik napjának délelőtt

9 órája határidőtől kitűzetik, és akkor a
venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel
hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok
ezen árverésen a 1881-ik é. LX. t. cz. 107
§-a értelmében legtöbbet ígérőnek becsáron
alól eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az
1881 é. LX. t. cz. 108 §-ában megállapított
feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Antalfalván 1884 é. január hó
14-ik napján

Sztojkovics
kir. járásbíró.

1—1

16734 szám

tlkvi 1883.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint te-
lekkönyvi hatóság részéről ezennel közölni
tétetik, hogy pancsovai gör. kel. úrszín vál.
tozasi egyház végrehajtónak, Vukov Jovan
pancsovai lakos végrehajtást szenvedett el-
leni 100 frt. tőke követelés és ennek járu-
lékai és megállapított per és egyéb költségek
valamint 4 frt. megállapított jelenlegi és még
felmerülő költségeknek kielégítése végett
1884 évi február hó 25-ik napjának dé-
lelőtti 9 órakor a kebelbeli telekkönyvi
hatóság helyiségében az ezen törvényszék
területén fekvő Pancsova városi 79 számú
tjkb. foglalt következő ingatlanok u. m-
A + 1 sor 131 hr. sz. a. ingatlanok 1225
frt. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett
külön külön el fognak árvereztetni és ak-
koron magasabb ígérlet hiányában a kikiáltási
áron alól is el fognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a ki-
kiáltási árnak 10% át készpénzben vagy
óvadék képesnek nyilvánított értékpapirokban
bánapénzül letenni.

Kelt a pancsovai kir. törvényszék mint
tlkvi hatóságnak 1883 évi december hó
31-án tartott üléséből.

Raszlavicz 1—1 **Popovics**
jegyző. elnök.

Önkéntes végeladás!

Egészségi tekintetektől kénytelen va-
gyok összes árukészletemet eladni, áruba
bocsátom pedig a gyári ár alatt s külö-
nösen szives figyelmébe ajánlom a n. é.
közönségnek a következő árusorozatot:

Kalapok és sapkák.

urak, gyermekek és katonaság számára,
minden alakban, úgy szintén chapeau
c la que;

Czipők és csizmák,

urak, hölgyek és gyermekek számára, las-
ting, lack, posztó, bőr- és atlaszból. Nagy
raktárral

Férfi-fehérmű

fehérben és színesben; úgyszintén gallé-
rok, kézelők s legujabb divatu nyak-
kendők;

Keztyük

a téli- és bali-saison számára;

Esernyők

selyem, clott, zanella és egyébből;

Muffok és gallérok

pézma — nyul — majom — skung és jég-
madárbőrökből.

Kaucsuk-esőköpenyegek, gamaschnik,
merinomellények és nadrágok; harisnyák és
nadrágtartók;

női- és gyermek-köpenyegek
házbundák, zubbonyok nők számára, utazó-
bundák és csizmák.

5—5

Tisztelettel

PERLES LIPÓT